

בלעדי ומיוחד ל"לקראת שבת", גילויים חדשים ונדירים

הפגישה הסודית

תיעוד מיוחד וראשוני של הפגישה ההיסטורית והחשאית בין מרן רשכבה"ג רבינו הגדול האבי עזרי זיע"א ובין כ"ק האדמו"ר מגור בעל הפני מנחם זצוק"ל, בליבה של אחת מהמערכות הגורליות להצלת התורה בארץ הקודש / חיים יודלביץ

את קדושת ישראל. לחבל בכרמים. החידוש הנורא של אותם פורצים, היה בניסיונם לשתף אף בני ברית מתוך קהל החרדים. השיתוף הנורא הזה, עתיד היה לפגוע פגיעה אנושה בעולם התורה ורבותינו זי"ע היו בדעה אחת כי עת מלחמה כעת, כי יש צורך חיוני לשמור על החומות.

הדברים יצאו מפי המלכים, אך אז גילה רבינו הגדול זי"ע את דעתו כי בכדי להתכונן לקראת מלחמה שכזו, יש צורך ללכד את כל מחנה היראים. צריך לשתף את הרבי מגור, כך קבעו רבותינו ארזי הלבנון.

היה זה בשנת תשנ"ד, שנתיים לאחר עלייתו של כ"ק הפני מנחם זצוק"ל להנהגת ממלכת בית גור המעטירה. עוד קודם שישב על כסא ממלכתו, הכירו והוקירו רבינו הגדול זי"ע שנים רבות, מפעילותו הממושכת למען קדשי ישראל.

בעל האכסניה, היחיד שהתבקש על ידי מרנן זצוק"ל להשתתף באותם פגישות, הרב אורי לופוליאנסקי יבדלחט"א, התבקש על ידי רבותינו זי"ע להסדיר את הפגישה עם כ"ק האדמו"ר זצוק"ל באופן מידי. השאלה אותה הניח על השולחן, האם חפצים עיני העדה כי ייסע הוא כעת לביתו של הרבי מגור בכדי לבקש ממנו להגיע אל מקום המפגש. אך רבינו האבי עזרי זי"ע דחה את ההצעה. הוא עצמו, כך קבע הוא בתוקף, יגיע לביתו של האדמו"ר. צריך רק לידע את האדמו"ר על רצונו של ראש הישיבה להגיע אל ביתו, חפץ הוא לכבדו בביקור מיוחד.

בענוותנותו הגדולה של רבינו הגדול זצוק"ל, הגיע הוא תמיד ירושלימה בכדי להיוועד עם מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל. מרן הגרי"ש אשר חרד לכבודו כמו גם למצבו הבריאותי של ראש הישיבה ביקש

כ"ק האדמו"ר הפני מנחם מגור זצוק"ל יצא במהירות מן הרכב, כשבנו אשר התלווה אליו לא מספיק לעקוב אחר צעדיו המהירים והנרגשים. הבן עוד לא הספיק לצאת מהמכונית, כששמע את הוראתו הברורה של אביו האדמו"ר: "תחגור את הגרמל", הרי אנן הולכים לראות את גדול הדור". מי שלא הכיר את עומק ההערכה המופלגת אותה רחש הרבי מגור כלפי מרן האבי עזרי, לא היה יכול שלא להשתומם לשמעה של אותה הדרכה. אך מי שעמד בסוד העניינים, ומארח הפגישה הרי הוא זה ששימש כאיש סודם, לא הופתע. אכן, כמנהג חסיד כלפי רבו, כך בדיוק נהג האדמו"ר מגור כלפי רבינו הגדול זצוק"ל.

המקום, בית יד שרה ברחוב הנביאים בירושלים. המקום אשר שימש את רבותינו מרנן הגרא"מ שך והגרי"ש אלישיב זצוק"ל למפגשיהם התדירים בענייני הנהגת הכלל. בחדר אשר איכלס במשך היום את המערכת השיקומית לקשישים ולנכים, יכלו קברניטי האומה להיפגש בחשאיות מוחלטת מבלי שיופרעו על ידי אי מי. פגישות שנערכו באופן תדיר, במשך תקופה ארוכה בת שנים רבות.

מרבית הפגישות נותרו חסויות לחלוטין. איש לא ידע בבואם ובצאתם, איש לא ידע דבר על הנושאים שהועלו על שולחן המלכים. רק הפגישות האחרונות, אלו שנערכו בעת דמדומי חמה, התפרסמו ברבים בכדי להודיע את רצונו של רבינו האבי עזרי על העברת הנהגת הדור לידי של מרן הגרי"ש אלישיב זי"ע. היה זה בתום אחת מאותם פגישות. רבותינו עיני העדה זצוק"ל דנו בדרכי המערכה מול אחת הפרשיות הסוערות שהתנהלו אז. פורצים מקרוב באו, וביקשו לקעקע

תמיד להגיע לבני ברק כאשר יתבקש. אולם רבינו הגדול סירב תמיד בכל תוקף. הוא לא רוצה להטריח. אין הוא רוצה לבטל את הגרי"ש מלימודו. כאשר יתחבט בשאלות הנהגת הציבור, יעלה הוא עצמו לירושלים. כעת, שבה ונשנתה הנהגה זו גם כלפי כ"ק האדמו"ר מגור זצוק"ל. אין זה מכבודו של הרבי שיטרח להגיע במיוחד לאכסנייתו של מרן הגרא"מ שך בירושלים. ייסע הוא בזקנותו המופלגת אל ביתו של האדמו"ר מגור, ובכך יביע בפניו את יתרת הכבוד אותו רוחש הוא כלפיו. אל לו לרבי מגור לטרוח בשום אופן, כך הסביר רבינו הגדול, אינני רוצה להטריחו למעני.

אך שאלה פרקטית הייתה בפיו של המארח. הן רבינו הגדול זיע"א מקפיד בכל תוקף לשמור את דבר הפגישות וההתייעצויות האלו, ובפרט בעניין הגורלי המונח על השולחן, בחשאי מוחלטת. ואילו כאשר יגיע מרן ראש הישיבה אל ביתו של האדמו"ר מגור, יידעו על כך מייד כל סובבי היכלו ומכאן הדרך קצרה לפרסום המוני.

בחכמתו של מרן רבינו הגדול זצוק"ל, נמצא לאלתר פתרון הולם. מכוניתו של מרן הגרא"מ שך מוכרת היא וייחודית. יבוא הוא איפה אל ביתו של האדמו"ר מפתח צדדי באמצעות רכבו של הרב לופוליאנסקי. כך, איש מעוברי האורח לא יבחין בבואו ובצאתו של האורח הגדול.

אומר ועושה. מרן הגרא"מ שך זצוק"ל מיהר להיכנס אל מכוניתו של הרב לופוליאנסקי, כשהוא מבקש להתקשר מהדרך אל ביתו של כ"ק האדמו"ר מגור זצוק"ל בכדי לעדכנו על ביקורו הצפוי, כמו גם על בקשתו המיוחדת של ראש הישיבה לשמור את דבר הפגישה בסודיות מוחלטת. אך כאן, החלו חילופי דברים אשר הציגו בפני מלוויו של מרן הרב שך את יחסי ההערצה ההדדיים במלוא יפעתם.

כ"ק האדמו"ר הפני מנחם מגור זצוק"ל נרגש לשמוע על בקשתו המיוחדת של ראש גולת אריאל להיוועד עימו, אך נחרד לשמוע כי מרן זצוק"ל מבקש להטריח את עצמו במיוחד ולכבדו בביקור במעונו.

בנחרצות השמיע הוא את דברו באזניו של הרב לופוליאנסקי: "בשום אופן אינני מוכן שראש הישיבה יטרח בכדי להגיע לביתי. אם דבר לו אלי, הרי שאני מחוייב בכבוד התורה לבוא אליו. אגיע איפה מייד לאכסניה בבית יד שרה".

בציוריו של רבינו הגדול, הסביר הרב לופוליאנסקי לכ"ק האדמו"ר מגור כי רצונו של מרן הרב שך

הוא דווקא לכבדו בביקורו. מה גם, שבשל מסכת החשאיית המתבקשת, עדיף שמלוויו ומשמשי בקודש של האדמו"ר לא יידעו על הפגישה הצפויה.

בפקחותו האופיינית, השיב כ"ק האדמו"ר הפני מנחם מגור זצוק"ל על כל ההדורים. "אני אצא בעצמי, רק בלווית בני, ברגל ולא בעזרת הנהג. ולגבי רצונו של ראש הישיבה - אמרו לו שכבר יצאתי מביתו לכיוונו, כך שאיני עוד בביתי".

מכוניתו של הרב לופוליאנסקי שינתה איפה כיוון, ונהג מתנדב יצא במהירות בכדי לסייע לכ"ק אדמו"ר הפני מנחם מגור זצוק"ל להגיע באופן הראוי לכבודו ומעלתו.

אצה לו הדרך, לרבי מגור הצועד במלוא המרץ והחדווה לקראת פגישתו עם מרן הרב שך, ולפליאתו של הנהג הוא מצא את הרבי בלווית בנו יב"חטו"א באמצע הדרך, הרחק מביתו שבשכונת גאולה לקראת רחוב הנביאים.

הרב לופוליאנסקי, שיצא לקבל את פניו של כ"ק האדמו"ר מגור, שמע אותו מורה לבנו שליט"א מייד עם יציאתם מהרכב לחגור גרטל, כמנהג החסידים הנכנסים לקבל את פני רבם, שהרי "אנו הולכים לראות את גדול הדור".

ההמשך בלתי ניתן לתיאור. הנה המלכים נועדו. פניו של כ"ק האדמו"ר הפני מנחם מגור זצוק"ל בערו ככבשן. התרגשותו ניכרה היטב על פניו. בדחילו ורחימו נכנס הוא אל החדר בו המתין לו בדריכות מרן האבי עזרי זיע"א, אשר אף הוא, בשישיות המופלגה, קם מלוא קומתו בהדרת כבוד מופלאה וקידם את פניו של האורח החשוב בגינוני מלכות.

ולא היה זה רק בדקות הראשונות

של ההתראות בין רועי ישראל ומנהיגיו הנאמנים. לכל אורך המפגש ישב כ"ק האדמו"ר מגור זצוק"ל בכפופות קומה והאזין בחרדת קודש לדבריו של רבינו הגדול זיע"א.

אותות ההתרגשות ניכרו בבירור אף בפניו של רבינו הגדול זצוק"ל, כאשר שוב ושוב הראה הוא אותות כבוד מפליגים כלפי כ"ק האדמו"ר

מגור זצוק"ל, וסביבותיהם נשערה מאוד.

למרות שהפגישה עצמה, כמוסה הייתה וחתומה עד כה, הרי שתוצאותיה של אותה פגישה, הלא המה כתובים בספרי דברי הימים. עד עצם היום הזה משפיעים אותם דרכי המלחמה לביצור חומת הדת על קהל יראי השם.

מאחורי הסיפור החדר של הרב שך ב'יד שרה'

אל הגילוי המרעיש האמור לעיל, הגענו ללא כל ידיעה מראש. בשלבי הכנת חומרי זכרון במלאת עשרים שנים להסתלקותו הפתאומית של כ"ק אדמו"ר הפני מנחם מגור זצוק"ל, ביקשנו לראיין את הרב אורי לופוליאנסקי שליט"א, אשר בהמשך לשליחות אליה נשלח על ידי מרן רבינו הגדול האבי עזרי זיע"א לכוון את השלום בין דגל התורה לאגודת ישראל, זכה לשמש כאיש סודם של רבותינו זצוק"ל ושל כ"ק האדמו"ר מגור זצוק"ל.

התשובה אותה קיבלנו הייתה שלילית לחלוטין. הרב לופוליאנסקי מסרב בכל תוקף להתראיין בכל נושא שהוא בכל כלי תקשורת שיהיה. כתחליף, הציעו לנו מדוברות יד שרה לקבל לידנו לפרסום ראשון ובלעדי את אותן תמונות מרטיטות, תמונות המספרות על גילויי ההערכה וההערצה ההדדיים בין רבינו הגדול זיע"א לבין כ"ק האדמו"ר מגור זצוק"ל.

במסגרת זו, זכינו לשמוע אפיזודה אחת המחברת בין הסיפור לאותם מפגשים רוויי הוד קדומים. ערב אחד, סיפר שומר החניון של יד שרה כי "היום הרב שך הגיע לכאן". שומעיו, הנידו בראשם. הן באותו יום לא התקיים אחד מאותם מפגשים, וכנראה טעה השומר וראה ביהודי אחר בעל צורה את דמותו של גדול הדור. אך רק לאחר שנים התברר המעשה. מרן זיע"ע השתתף באותו יום בדיון בבית ועד הישיבות. בסיום הדיון, לקראת חזרתו למעון קדשו, ביקש הוא לפוש מעט. מלוויו של רבינו הגדול הציעו להכנס לישיבת מיר הקרובה, אך כדרכו בקודש חשש הוא להטריח והציע להיכנס אל "חדרו שביד שרה".... כך ראה רבינו הגדול זצוק"ל את אותה אכסניה לפגישותיו.

תודתנו לאנשי הארכיון ביד שרה שלא חסכו מאמץ בכדי להביא לבטאון עולם התורה את הצילומים ההיסטוריים והמרגשים, כמו גם לגולל בפנינו את הסיפור המלא כפי שזכור להם מזכרונותיו של בעל האכסניה שליט"א.